

MICHAEL MORPURGO

Omul de zăpadă

Inspirată de povestea originală a lui

RAYMOND BRIGGS

Ilustrații de Robin Shaw

Traducere din engleză de Alexandru Macovei

ARTHUR

Omul de zăpadă

James

Mama și tata

Bertie

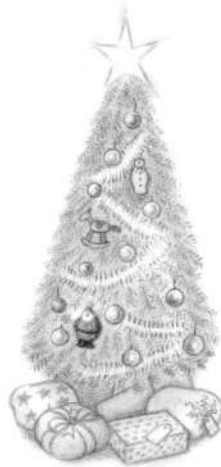
Moș Crăciun

Bunica

Oamenii de zăpadă

Capitolul unu

Odată ca niciodată, prin preajma Crăciunului, se făcea că trăia un băiețel pe nume James. Locuia cu mama și tatăl lui, și cu Bertie, ciobănescul lor, la o fermă aflată undeva departe, la țară. La fermă țineau vaci și porci și oi și găini și rațe și găște, și mai aveau un cal poreclit Țl Mare și un măgăruș căruia-i ziceau Țl Mic.

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

Când privea afară pe fereastra dormitorului – ceea ce făcea destul de des, pentru că acolo-și urzea el mare parte din vise – James vedea șopronul din fundul curții al tatălui său, iazul rățuștelor, cel năpădit de buruieni, micul petic de grădină al mamei lui, leagănul și trambulina pe care i-o dăruise

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

bunica anul trecut, de Crăciun. Iar dincolo de gardul viu de la marginea curții erau puzderie de lanuri – dintre care Câmpul cu Stejari era preferatul lui, pentru că de-acolo se auzea bufnița buhăind. Erau atât de multe lanuri la fermă și garduri vii și copaci – mai multe decât ar fi putut el număra

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

vreodată – iar prin fundul vâlceleii șerpua un râu ca o panglică argintie. Dincolo de râu, sus, la orizont, se profilau colinele unduitoare ale mlaștinii.

Bunica venea întotdeauna de Crăciun. Adeseori zicea – și uneori chiar spunea lucruri cam des – că principalul motiv pentru care nu se vedeau dealurile ce înconjurau ferma era ploaia; iar atunci când le *puteai* vedea însemna că o să plouă în curând sau că o să ningă. Pe bunica, ea locuind într-un oraș, ploaia și zăpada n-o deranjau atât de tare ca păsările al căror ciripit o trezea devreme în fiecare dimineață sau mirosul de vacă și de porc pe care James îl aducea în casă pe cizme de câte ori se întorcea de la fermă. Nici verdeța nu prea îi plăcea și normal că, la țară, era destul de multă verdeță.

Bunicii îi plăcea cel mai tare când James de-abia făcuse baie și era curat-curățel, și în pat, în izmenețele lui – cum le spunea ea mereu pijamalelor

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

lui – curate-curățele. Îi plăcea să se așeze pe patul lui și să-i spună o poveste înainte de culcare. Iar de Crăciun, după ce împodobeau bradul de jos, din sufragerie, și după ce atârnav crenguțele de stejar veșnic verde și de vâsc prin casă, și după ce gătea

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

plăcintele cu carne, povestea ei preferată era *Omul de zăpadă*, de Raymond Briggs.

Ei bine, într-o seară, după ce James terminase de ascultat povestea cu Omul de zăpadă, bunica i-a spus noapte bună, l-a îmbrățișat și, ca de obicei, l-a sfătuit să nu lase puricii să îl sărute. Bertie a urcat și el și i-a sărit în pat, de noapte bună, cum făcea adesea, dacă reușea să se strecoare fără să-l vadă nimeni. Când au apărut tata și mama, l-au gonit pe Bertie la parter, l-au pupat pe James de noapte bună și l-au strâns amândoi în brațe. Mama i-a zis să fie un băiețel cuminte și să se culce, pentru că Moș Crăciun nu-ți aduce darul pe care-l dorești cu adevărat decât dacă ești un băiețel cuminte și ascultător.

Problema era că lui James inima nu-i dădea ghes nici să fie un băiețel ascultător, nici să doarmă. Era mult prea entuziasmat de Crăciun, care se apropia

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

pe zi ce trece – ziua următoare era Ajunul, apoi Moșul trebuia să treacă pe la el. Deja își lega echipa de reni la sanie, o umplea ochi cu cadouri și pornea de jur împrejurul lumii, prin înaltul cerului, cu renii în galop și clinchet de clopoței, ca să lase cadouri copiilor din fiecare țară de pe glob. Venea Crăciunul!

Iar dacă asta nu era suficient de emoționant, James se tot gândea la povestea pe care i-o spusese bunica. Îi plăcea atât de tare și era de fiecare dată trist când se sfârșea. Tânjea să vadă zăpadă afară și voia ca povestea *Omului de zăpadă* să se întâmple aievea. Dar, ori de câte ori verifica, afară nu era pic de zăpadă. *Trebuie să ningă*, își zise el, altfel nu va exista nici om de zăpadă.

Se ridică iar și iar în șezut, ca să vadă dacă ninge. Se duse la geam și își lipi fața de sticlă ca să vadă mai bine, dorindu-și să vină zăpada. Dar nu văzu

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

decât beznă. Într-un sfârșit, renunță, se cocoță înapoi în pat, se întoarse pe partea pe care dormea, își vârî degetul mare în gură, cum făcea întotdeauna, apoi închise ochii și se prefăcu că doarme.

Capitolul doi

James constatase adesea că dacă se prefăcea suficient și ținea ochii strâns închiși, reușea, uneori, să facă lucrurile să se întâmple de-adevăratelea. Așa că acum, pentru că de Crăciun își dorea un mountain bike cu niște roți mari și late – unul verde aprins, cum avea Paul Millard –, știa că trebuie să mimeze că doarme ca un băiețel cuminte și ascultător, cum îl rugase mama.

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

Lui James îi plăcea de Paul Millard. Mereu își dorește să fie prieten cu el. James nu avea un prieten foarte bun – și știa și de ce. Pentru că James se bâlbâia și pocea cuvintele. I se întâmpla mereu, ori de câte ori deschidea gura și încerca să vorbească. Așa că la școală era mai bine să nu vorbească deloc, dacă se putea. Acasă era în regulă. În primul rând pentru că acasă nu se poticnea și nu se bâlbâia atât de tare și, oricum, mama și tata nu-l necăjeau niciodată în privința asta. Dacă deschidea gura la școală, precis se găsea cineva să chicotească, să-l îngâne sau să izbucnească în hohote de râs. Tăcea și se ținea deoparte. Or, așa nu-i ușor să-ți faci prieteni. Prin urmare, James își petrecea de capul lui cea mai mare a timpului. Și asta îl întrista.

Încercă să se gândească la altceva. Se concentrează, în schimb, pe mountain bike-ul verde aprins, cu cauciucuri late, al lui Paul Millard. Asta îl mai

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

înveseli nițel și continuă să se prefacă din răspu-
teri că doarme ca un băiețel ascultător. Își dorea
cu adevărat ca Moș Crăciun să vină și să-i aducă
bicicleta aia. Și atât de bine se prefăcu, că nu trecu
mult și adormi buștean.

